

Udkast til Lov om et nyt Statslaan.

§ 1.

Finantsministeren bemyndiges til at søge et Statslaan reist indtil en Sum af 7 Millioner Rbd. contant at modtage, under sit Ansvar for Laanets Tilvebringelse paa hensigtsmæssigste og billigste Maade.

§ 2.

Fremdeles bemyndiges Finantsministeren til ved frivillig Overenskomst at søge den tilbageværende Deel af de ifølge Fdgn. 5te Juni 1848 udstedte Creditbeviser, som ellers contant skal indfries, udverlet al pari mod 5 pCt. aarlig Rente bærende Statsobligationer paa 100 Rbd. eller derover, og opstigelige til de sædvanlige Terminer, med 1 Mars Barsel, fra 11te December 1850 at regne fra Statskassens, og fra 11te December 1851 fra Creditors Side.

§ 3.

Det Statskassen ifølge §§ 1 og 2 tilfaldende Tillæg til de ved Finantsloven for 1850 og 1851 bevilligede Indtægter maa ikkun anvendes til saadanne, Lands- og Søværnet vedkommende, Udgifter udover de ved Finantsloven indrømmede, som Omstændighederne maatte udkræve.

Folkethinget den 5te Marts 1850.

Andræ.

Rinnemann.

Formanden: Efter Dagsordenen gaar vi dernæst over til Fortsættelse af anden Behandling af Udkastet til Loven om Forsølgningssmaaden ved Rigsretten. Vi fulde indte det 3die Afsnit i gaar, og begynde idag med det 4de Afsnit, der begynder med § 22 og gaar til Enden. Den ærede Ordfører har Ordet, hvis han ønsker at ytre sig.

Ordføreren: Ved Lovudkastets § 22 har

Udvalget andraget paa Forandring i et Punkt, som ikke er ubigtigt; det er nemlig med Hensyn til Paakjendelse af de Sager, der maatte blive anhangiggjorte ved Rigsretten. Der hedder i Udkastet, at der skrides strax til Botering efter Procedurens Tilendbringelse. Man har nu foreslaaet, at denne Bestemmelse forandres derhen, at Retten maatte være besjætt til, paa Grund af Sagens Vidtløftighed, naar den der til maatte finde særlig Anledning, at udsætte Boteringen og Paakjendelsen til en af de nærmest paaafølgende Dage. Der kan jo vistnok for en saadan Domstol indtræde Sager af saadan Vidtløftighed og saa indviklet Bessaffenhed, at det, navnlig efter Tilendbringelsen af en lang Procedure, kan være ønskeligt at have nogen Tid til at funde sig, til at faae et fuldstændigt Overblik over Sagen, og man har troet, at især ved den Domstol, der er sammensat paa denne Maade som Rigsretten, var dette Hensyn af Bigtighed, idet nemlig Retten tildeels bestaaer af Dommere, som ikke kunne formodes Alle at have Dvelse i det Slags Forretninger, som ere anbettede dem i deres Egenkab af Rigsretsdommere. Der findes ogsaa ved Rigsretten i Norge en lignende Bestemmelse om, at Retten kan udsætte Boteringen en kort Tid, naar Sagens særlige Bessaffenhed dertil maatte give Anledning. Det har nærmest været under Overveielse i Udvalget, hvorvidt man skulde slutte sig til den Bestemmelse i den omtalte §, der lyder saaledes: Boteringen foregaaer efter de for Høisteret gjældende Regler, saaledes at der vortes fra neden opad, idet det ikke kunde undgaae Udvalgets Opmarksomhed, at, efter denne Maade, hvorpaa Retten er sammensat, kunde det jo meget vel være Tilfældet, at den, der først kom til at votere, var en Landstingsmand, var en Mand, hvis tidligere Livsforhold ikke havde medført, at han var routineret i det Slags Forretninger.